

blot kan søge råd og vejledning i den kommune, i hvilken han har bopæl, men også i den kommune, hvor han opholder sig.

Også forsorgslovens bestemmelser om *særforsorg* er foreslået forenklet under hensyn til, at der på dette område er vedtaget særlove vedrørende ånds- svage og andre særlig svagtbegavede, blinde og stærkt svagsynede samt døve og tunghøre. I den gældende forsorgslov indeholdes de almindelige regler om særforsorg, d. v. s. forsorgen for blinde, døve, vanføre m. fl., dels i lovens almindelige del (§§ 66-70 om oprettelse af institutioner og statens pligt til i trangtilfælde at afholde udgifterne ved forsorgen), dels i lovens specielle del (§§ 252-261 om de sociale udvalgs forpligtelser over for særforsorgspatienter).

Efter forslaget er reglerne om statens forpligtelse til at drage omsorg for, at der i fornødent omfang findes særforsorgsinstitutioner, optaget som § 10 i kapitel II i tilslutning til de øvrige bestemmelser om institutioner inden for forsorgslovens område. Den gældende lovs øvrige bestemmelser om særforsorg foreslås i det væsentlige samlet i to paragraffer (§§ 70 og 71 i forslagets kapitel X).

I tilslutning til omtalen af særforsorgen kan bemærkes, at de særlige bestemmelser i den gældende lovs §§ 252, stk. 2, 253, 258, stk. 2, 263, stk. 3, og 265, stk. 2, om underholdshjælp til sindssyge, blinde, tuberkuloseramte, der ikke opfylder betingelserne for den særlig rigelige underholdshjælp, og til kræftpatienter m. v. ikke er foreslået opretholdt i den nuværende form. Det, der er karakteristisk for de nævnte bestemmelser, er, at de åbner mulighed for ydelse af en *tidsbegrænset underholdshjælp i et omfang, der ligger noget over det i lovens § 297 fastsatte almindelige maximum for understøttelsesniveauet på 85 pct.* af den indtægtsbestemte folkepension, men som på den anden side ligger betydeligt under det understøttelsesniveau, der gælder for tuberkuloseramte i almindelighed samt for poliøramte og værnepligtige efter den gældende lovs §§ 263 og 281. Bestemmelserne i de nævnte paragraffer går ud på, at der til de omhandlede personer vil kunne ydes en tidsbegrænset underholdshjælp *svarende til*, hvad der kunne være ydet som *invalidpension eller folkepension*, alt eftersom vedkommende er under eller over folkepensionsalderen. Bortset fra de særlige regler om hjælpens størrelse har de nævnte bestemmelser betydning navnlig ligget deri, at hjælpen ydes som særhjælp. Efter det ændrede system med hensyn til hjælpearter, som lovforslagets gennemførelse vil medføre, bortfalder den sidstnævnte begrundelse for bestemmelsernes opretholdelse. Derimod finder man det velbegrundet,

at der fortsat gives mulighed for i tilfælde som de omhandlede at yde en noget *rigeligere* underholdshjælp end sædvanligt, idet begrænsningen til de nævnte sygdomme og lidelser dog forekommer mindre rimelig.

Der stilles derfor i § 58, stk. 2, forslag om en almindelig bestemmelse, der muliggør *ydelse af en hjælp svarende til invalidpension eller folkepension* såvel i tilfælde, hvor der efter den gældende lov er adgang hertil, som i andre ganske særlige tilfælde. Bestemmelsen vil således også kunne finde anvendelse, hvor en forsørger undergives behandling for alkoholisme.

Bestemmelsen betyder yderligere en udvidelse i forhold til den gældende retstilstand derved, at der på samme måde som ved ydelse af hjælp til tuberkuloseramte m. v. åbnes adgang til ved trangsbedømmelsen i et vist omfang at bortse fra besiddelsen af mindre formuebeløb. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslagets § 58.

Lovforslagets gennemførelse vil endvidere medføre en *væsentlig forenkling af bestemmelserne* i den gældende lovs afsnit III om *børnebidrag* til enlige forsørgere m. v. I den gældende lov er det nævnte afsnit opbygget på den måde, at der i kapitel 15 er fastsat regler for forskudsvis udbetaling af de bidrag, der måtte være pålagt en af forældrene, eventuelt en bidragspligtig, til et barn, medens der i lovens kapitel 16 som supplement til reglerne om forskudsvis udbetaling af bidrag er fastsat bestemmelser om ydelse af en bidragsunderstøttelse til børn, vedrørende hvilke der ikke kan udfærdiges en bidragsresolution, der kan danne grundlag for forskudsvis udbetaling, f. eks. børn af enker og enkemænd samt forældreløse børn.

Da de nævnte to kapitler således principielt kun adskiller sig fra hinanden derved, at der i kapitel 15 skal foreligge en egentlig bidragsresolution, medens derimod betingelserne for bidragenes udbetaling efter de nævnte kapitler og reglerne om bidragenes størrelse m. v. i alt væsentligt er de samme, er disse kapitler samarbejdet, hvorved man undgår den gældende lovs lidet overskuelige henvisninger fra det ene kapitel til det andet og mellem paragrafferne indbyrdes. Denne forenkling betyder, at det i forslagets kapitel 12 under ét har kunnet angives, til hvilke personer der efter forsorgsloven kan udbetales børnebidrag. I forslagets kapitel 13 fastsættes betingelserne for bidragenes udbetaling, medens kapitlerne 14 og 15 giver regler henholdsvis om bidragenes art og størrelse og om fremgangsmåden ved udbetalingen. I kapitel 16 fastsættes endelig reglerne om afkrævningen af de forskudsvis udbetalte bidrag og om de til udbetalingen knyt-